

Meningen, at der ikke skulde kunne ske Forandringer deri. Men jeg antager, denne Sag vil gå til Udvalg, og der kan det altsaa blive taget nærmere op, om det ikke skulde være de rette Steder, der ere foreslaaede her. Jeg kan s. Gts. være ganske enig i, at man sætter „Stockholm og Göteborg“. Jeg har selv haft dette i mit Udtaf. Naar jeg ikke lod det staa i det forelagte Forslag, var det egentlig for ikke at komme med et „enten-eller“, men for at fremsætte et bestemt Forslag. Jeg har ogsaa selv været inde paa at sætte Berlin til ved „Lübeck eller Stettin“, saa at de Herrer ville se, at jeg har været inde paa noget lignende som det, der blev udtalt. Det var, som sagt, egentlig mere af Hensyn til allerede nu at fremsætte noget bestemt, at jeg fik de enkelte Steder, som forekom mig at være de vigtigste, satte ind.

Det ærede Medlem for Københavns 7de Valgfreds (C. Hage) omtalte den Godtgørelse, som er foreslaaet i § 4. Det er ganske rigtigt, at det ikke er en Følge af den ny Konsulatlov, at der trænges til at give en Godtgørelse for virkelig hafte Udgifter paa mange af disse Steder. Det er nemlig væsentlig af Hensyn til de Steder i Amerika, hvor der er en stor dansk Koloni, og hvor der altsaa søger mange Mennesker til for at saa Oplysninger, at der kunde trænges til at give nogen Godtgørelse for hafte Udgifter. Tidligere havde vi heller ingen Trang dertil, da der ingen Skibe kom der; men der er nu saa meget større Trang til en saadan Godtgørelse, som det allerede er et gammelt Misforhold, der eksisterer paa disse Steder. Det nævnte ærede Medlem og det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) talte dernæst om en Nedsættelse af Konsulatsafgiften, og det ærede Medlem for Esbjerg satte denne Sag i Forbindelse med det af det ærede Medlem i forrige Samling indbragte Lovforslag, idet det ærede Medlem vidtløftig udtalte sig om Forholdet mellem Sejl- og Dampskibe. Jeg er ikke saa ganske overbevist om, at Forholdet er saaledes, som det ærede Medlem nu udviklede, men jeg skal være villig til at indrømme, at der i den senere Tid ved den store Forbedring, der er sket ved Dampskibene, er sket nogen Forrykkelse i det gamle Forhold, saaledes at man formodentlig nu ikke længere kan regne Forholdet saaledes som i tidligere Tid, nemlig: 1—3. Jeg skal ogsaa indrømme, at der er noget i, at den ny Maaling, som man i dette Øjeblik er ved at antage, favoriserer Dampskibene endnu mere paa Sejlskibenes Bekostning, end det sker under de nuværende Forhold. Men Konse-

blensen behøver ikke at være en Nedsættelse af Afgiften for Sejlskibe. Det naturlige og mest konsekvente vilde ganske sikkert være en Forhøjelse af Afgiften for Dampskibe, siden det er dem, der saa en Fordel ved, at der beregnes paa en anden Maade, hvorved de saa en mindre Kapacitet end tidligere. Selve Spørgsmaalet skal jeg imidlertid være villig til at tage under Overvejelse ved denne Sejlig-hed. Jeg indrømmer, at der er et vist Misforhold til Stede med Hensyn til det Forhold, hvort vi have sat Sejlskibe og Dampskibe til hinanden. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget.

Bluhme: Jeg kan kun være den højt-ærede Minister taknemmelig for den velvillige Maade, hvorpaa han har bevareret min Genstilling, og jeg vil haabe, at det Udvalg, som eventuelt bliver nedsat, vil tage lige saa velvillig paa Sagen. Jeg vil dog føje til, at den Konsekvens, at Dampskibenes Afgift skulde forhøjes, er ikke saa selvindlysende; thi den Indtægt, som Staten skulde have af Konsulatsafgifterne, blev, den Gang man fastsatte disse Afgifter, beregnet til 140,000 Kr. om Aaret, og denne Beregning har vist sig at være saa vel funderet, at Statskassen i Øjeblikket allerede har over 30,000 Kr. mere om Aaret, end man havde tænkt sig. Man kunde derfor sige, at Konsekvensen naturlig maatte blive, at man, da Indtægterne ere blevne saa meget forøgede, anvendte denne Forøgelse til Nedsættelser paa de Steder, hvor Afgifterne trykke mest. I øvrigt talter jeg for velvillig Smødetommenhed.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

C. Hage: Jeg tillader mig at foreslaa dette Forslag henvist til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning

vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandring i § 124 i Lov om Hærens Ordning af 6te Juli 1867.